

Vec C-16/24 [Sinalov]ⁱ

**Zhrnutie návrhu na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 98 ods. 1
Rokovacieho poriadku Súdneho dvora**

Dátum podania:

11. január 2024

Vnútroštátny súd:

Sofijski gradski sąd

Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:

11. január 2024

Trestné konanie vedené proti:

YR

WV

AN

WY

PRACOVNÝ DOKUMENT

ⁱ Názov tejto veci je fiktívny. Nezodpovedá skutočnému menu ani názvu žiadneho z účastníkov konania.

Predmet konania vo veci samej

Kompetenčný konflikt medzi vnútroštátnym sudcom a jeho administratívnym vedúcim (oddelenia súdu) o spôsobe, akým sa má pri pridelovaní vecí uplatňovať zásada náhodného výberu uplatňujúca sa v členskom štáte. Dodržiavanie zásady nezávislosti súdnictva ako prejavu právneho štátu, keď sa systém náhodného pridelovania vecí vykladá a uplatňuje tak, že vnútroštátny sudca nemôže samostatne posúdiť, či je príslušný riešiť trestnú vec, ktorú mu pridelil administratívny vedúci, čo má za následok, že po tom, ako tento sudca z dôvodu príslušnosti bez súhlasu administratívneho vedúceho priamo postúpil vec inému sudcovi toho istého súdu a tento iný sudca vec prijal na prejednanie a, taktiež bez súhlasu administratívneho vedúceho, považoval za potrebné vypočuť účastníkov konania k otázke svojej príslušnosti na riešenie veci, bolo proti obom vnútroštátnym sudcom začaté disciplinárne konanie pre poškodenie dobrého mena súdnictva a porušenie služobných povinností.

Predmet a právny základ podania návrhu na začatie prejudiciálneho konania

Výklad práva Únie podľa článku 267 ZFEÚ

Prejudiciálna otázka

Je s článkom 19 ods. [1 druhým pododsekom] ZEÚ a článkom 47 Charty zlučiteľný výklad vnútroštátneho zákona, ktorý na určenie toho, ktorý zo sudcov má prejednať a rozhodnúť trestnú vec, stanovuje ako zásadu výkonu súdnictva náhodný výber spomedzi sudcov, podľa ktorého ak existujú pochybnosti o tom, či bola táto zásada porušená vo veci, ktorú už pridelil administratívny vedúci, tieto pochybnosti sa majú odstrániť tým spôsobom,

1. že tu ide o súdnu otázku a rozhoduje o nej súd, ktorý prejednáva vec – aj po vypočutí účastníkov konania a v odvolacom konaní –, alebo
2. že tu ide o administratívnu otázku a že toto posúdenie je oprávnený vykonať len administratívny vedúci,

a okrem toho výklad, podľa ktorého v prípade, že sudca, ktorému bola vec pridelená, zastáva stanovisko, že podľa uvedenej zásady by mal vec prejednávať iný sudca, a vec postúpi tomuto sudcovi, a druhý sudca, ktorý vec dostal, rozhodne, že najprv vypočuje účastníkov konania v kontradiktórnom konaní a potom autonómne rozhodne o otázke svojej vlastnej príslušnosti, sa obaja títo sudcovia dopustili disciplinárneho previnenia, keďže svojím správaním poškodzujú dobré meno súdnictva a porušujú svoje služobné povinnosti?

Citované ustanovenia práva Únie a judikatúra

Zmluva o Európskej únii (ďalej len „ZEÚ“), najmä článok 19 ods. 1 druhý pododsek;

Charta základných práv Európskej únie (ďalej len „Charta“), najmä článok 47;

Rámcové Rozhodnutie Rady 2008/841/SVV z 24. októbra 2008 o boji proti organizovanému zločinu (Ú. v. EÚ L 300, 2008, s. 42);

Rámcové rozhodnutie Rady 2004/757/SVV z 25. októbra 2004, ktorým sa stanovujú minimálne ustanovenia o znakoch skutkových podstát trestných činov a trestov v oblasti nezákonného obchodu s drogami (Ú. v. EÚ L 335, 2004, s. 8)

Rozsudok z 15. júla 2021, Komisia/Poľsko (Disciplinárny režim sudcov), C-791/19, EU:C:2021:596;

Rozsudok z 20. apríla 2021, Repubblika, C-896/19, EU:C:2021:311;

Rozsudok z 19. novembra 2019, A. K. a i. (Nezávislosť disciplinárneho senátu Najvyššieho súdu), C-585/18, C-624/18 a C-625/18, EU:C:2019:982;

Rozsudok z 2. marca 2021, A.B. a i. (Menovanie sudcov Najvyššieho súdu – prostriedky nápravy), C-824/18, EU:C:2021:153;

Rozsudok z 5. novembra 2019, Komisia/Poľsko (Nezávislosť všeobecných súdov), C-192/18, EU:C:2019:924;

Rozsudok z 24. júna 2019, Komisia/Poľsko (Nezávislosť Najvyššieho súdu), C-619/18, EU:C:2019:531.

Vnútroštátne právne predpisy

Nakazateľno-procesualen kodex (trestný poriadok), najmä článok 42 ods. 2, článok 44 ods. 1 a článok 258

Zakon za sãdebnata vlast (zákon o organizácii súdov, ďalej len „ZSV“), najmä článok 9 ods. 1, článok 86, článok 109, článok 307 ods. 2, článok 308, článok 327, ako aj článok 360b ods. 1 a 6

Krátke zhrnutie skutkového stavu a konania vo veci samej

- 1 Od 30. októbra 2014 bolo na Specializiran nakazatelen sad (Špecializovaný trestný súd, Bulharsko) vedené trestné konanie proti štyrom osobám pre účasť v organizovanej zločineckej skupine s cieľom páchať daňové trestné činy – nezaplatenie dane z pridanej hodnoty. K údajným trestným skutkom došlo v období od januára 2008 do 27. marca 2012.

- 2 Trestná vec bola procesom počítačového náhodného výberu spomedzi všetkých sudcov pridelená sudcovi Ivovi Hinovovi. Vec prejednal senát s dvoma laickými prísediacimi. Z dôvodu úmrtia jedného z prísediacich v roku 2021 a s prihliadnutím na zásadu nemennosti senátu sudca Ivo Hinov (ďalej len „sudca I.H.“) 19. októbra 2021 nariadil začať hlavné pojednávanie nanovo.
- 3 Dňa 27. júla 2022 bol Specializiran nakazatelen sād (Špecializovaný trestný súd) zrušený a vec bola z dôvodu príslušnosti prikázaná Sofijski gradski sād (Krajský súd Sofia-mesto, Bulharsko) (ďalej len „SGS“). Na tento súd bol ako sudca opäť pridelený aj sudca I.H., a tu v súčasnosti vykonáva túto funkciu.
- 4 Dňa 4. augusta 2022 administratívny vedúci trestného oddelenia SGS použil mechanizmus pridelovania právnych vecí aplikovaním zásady náhodného výberu spomedzi všetkých sudcov súdu. Trestná vec bola pridelená sudkyňi Christinke Kolevovej (ďalej len „sudkyňa Ch.K.“). Bez toho, aby sa zaoberala právnymi otázkami veci 27. septembra 2023 konštatovala, že na meritórne prejednanie veci je príslušný sudca I.H. Preto vec postúpila na prejednanie tomuto sudcovi.
- 5 Dňa 3. októbra 2023 sudca I.H. vydal súdne rozhodnutie, ktorým nariadil verejné pojednávanie s cieľom vypočúť účastníkov konania – najmä pokiaľ ide o otázku, či bola zachovaná zásada náhodného pridelovania. Účastníci konania vyjadrili názor, že sudkyňa Ch. K. sa dopustila procesnej chyby, pretože sudca nemôže postúpiť vec na prejednanie inému sudcovi. Zastávajú názor, že vec musí byť predložená administratívne vedúcemu súdu, ktorý musí vykonať nový náhodný výber na pridelenie veci sudcovi.
- 6 Sudca I.H. uznesením z 23. novembra 2023 vyhlásil, že náhodný výber zákonodarca vytvoril ako zásadu pre organizáciu súdnictva a že každý súd je oprávnený preskúmať svoju vlastnú príslušnosť. Zastáva preto názor, že ide o súdnu otázku (t. j. o otázku, o ktorej – aj v konaní o opravnom prostriedku – musí rozhodnúť súd) a nie o administratívnu otázku (t. j. nie o otázku, o ktorej by mal rozhodovať administratívny vedúci).
- 7 V nadväznosti na opravný prostriedok proti rozhodnutiam tohto sudcu príslušný odvolací súd konštatoval, že jedine administratívny vedúci je oprávnený posúdiť, či pri pôvodnom pridelení veci bola dodržaná zásada náhodného výberu.
- 8 Administratívny vedúci nariadením z 22. decembra 2023 začal disciplinárne konanie proti sudkyňi Ch.K. a sudcovi I.H. V skutkovej rovine sa sudkyňi Ch.K. kladie za vinu, že opomenula postúpiť vec administratívne vedúcemu na nové pridelenie (a okrem toho neprerušila konanie a sama seba nevyhlásila za zaujatú), zatiaľ čo sudcovi I.H. sa kladie za vinu, že akceptoval, že bude prejednávať vec, ktorá mu nebola riadne pridelená v súlade s požiadavkami ZSV. V právnej rovine bolo konanie sudkyne a sudcu kvalifikované ako „konanie poškodzujúce dobré meno súdnictva, ktoré predstavuje porušenie služobných povinností“.

Hlavné tvrdenia sudcu a jeho administratívneho vedúceho

- 9 **Sudca I.H.**, a jeho senát, ktorý je vnútroštátnym súdom, ktorý Súdnemu dvoru¹ predložil návrh na začatie prejudiciálneho konania, zastáva názor, že tým, že predseda SGS voči nemu vyvodzuje disciplinárnu zodpovednosť, bolo porušené jeho právo na voľné posúdenie jeho príslušnosti na prejednanie trestnej veci v rámci jeho všeobecných právomocí sudcu. Podľa jeho názoru v tejto súvislosti vznikajú prinajmenšom dve podstatné otázky. Prvou otázkou je, či vnútroštátny súd musí uznať, že na rozhodovanie o tejto otázke v skutočnosti nie je príslušný, čo by znamenalo, že priznáva, že toto posúdenie môže vykonať jedine administratívny vedúci. Druhá otázka znie, či dosiaľ vykonané úkony vnútroštátneho súdu, ktoré sú zamerané na posúdenie jeho vlastnej príslušnosti, skutočne predstavujú disciplinárne previnenie a preto predstavujú dôvod na sebaodmietnutie, keďže dotknutý sudca tým, že vykonal úkony súdu v nejakej konkrétnej veci, diskredituje dobré meno súdnictva a vec nemôže ďalej prejednávať.
- 10 Vnútroštátny súd v krátkosti objasňuje spôsob a praktické účinky zásady náhodného výberu pri pridelovaní vecí. Poukazuje na to, že bol zavedený nový systém, aby sa obmedzila svojvoľa pri pridelovaní vecí, na ktoré má tradične monopol predseda súdu. K náhodnému výberu dôjde, keď je na súde začaté konanie o veci. Má dve podoby. K náhodnému výberu tak môže dôjsť (i) „automaticky“ (rovnomerným elektronickým pridelovaním podľa poradia doručenia) – v tomto prípade sa vec prideluje sudcovi spomedzi všetkých sudcov, v prejednávanej veci spomedzi sudcov trestného oddelenia SGS. Tento spôsob sa používa pri prvom prejednávaní veci súdom. K náhodnému výberu môže dôjsť aj vo forme (ii) „výberu konkrétneho sudcu“, t. j. „manuálnym pridelením“. Druhý spôsob sa používa predovšetkým v prípadoch, keď bola vec najprv pridelená konkrétnemu sudcovi, ten ju potom postúpil inému orgánu (napr. prokuratúre, aby napravila procesnú chybu, alebo inému súdu, ktorý považuje za príslušný) a tá istá vec sa potom dostala späť na súd. V tomto prípade sa vec priamo pridelí tomu istému sudcovi.
- 11 Podľa názoru vnútroštátneho súdu však vnútroštátne právo neobsahuje žiadne výklady o otázke, ktorá osoba je príslušná posúdiť, či administratívny vedúci riadne vykonával svoju právomoc dodržiavať zásadu náhodného výberu. Konkrétne ide o to, či vec oprávnené prideloval sudcovi spomedzi všetkých sudcov podľa prvej možnosti alebo či ju mal prideliť podľa druhej možnosti, teda konkrétnemu sudcovi. Vnútroštátny súd sa teda domnieva, že v tomto smere je možné zastávať dve stanoviská.

¹ Pozn. prekl: Pôvodný návrh na začatie prejudiciálneho konania z 11. januára 2024 podal sudca ako fyzická osoba v postavení predsedu senátu. Celý senát, t. j. sudca a obaja prisediaci, uznesením z 15. januára 2024, ktoré bolo na Súdny dvor podané 17. januára 2024, jeho rozhodnutie potvrdil.

- 12 Podľa prvého stanoviska okolnosť, že vnútroštátny zákonodarca stanovil náhodný výber ako organizačný princíp výkonu súdnictva, znamená, že náhodný výber je podstatným prvkom zákonnosti súdneho konania. Preto platí všeobecná zásada, že sudca, ktorému bola vec pridelená, je oprávnený posudzovať svoju vlastnú príslušnosť, vrátane otázky, či pri pridelení veci bola dodržaná zásada náhodného výberu. Podľa tohto stanoviska sa zásada náhodného pridelenia realizuje v dvoch etapách. V prvej etape ju realizuje administratívny vedúci, ktorý vec prideli konkrétnemu sudcovi a podľa svojej úvahy pri tom použije jednu z dvoch podôb pridelenia. To sa deje v administratívnom procese bez účasti účastníkov konania. V druhej etape sudca, ktorému bola vec pridelená, vykoná vlastné posúdenie, ktoré sa realizuje v rámci súdneho konania so všetkými s tým spojenými zárukami – vypočutie účastníkov konania a kontrola zo strany nadriadených orgánov.
- 13 Druhé stanovisko spočíva v tom, že kontrola dodržiavania tejto zásady je výlučne v kompetencii administratívneho vedúceho. Ak sudca, ktorému bola vec pridelená, zastáva názor, že vec mu bola pridelená neprávom, musí o tom najprv informovať administratívneho vedúceho, ktorý musí posúdiť, či sa musí vykonať nové pridelenie. Tento názor zastával odvolací súd a administratívny vedúci SGS, ktorý začal disciplinárne konanie proti sudcovi I.H. a sudkyňi Ch. K. **Administratívny vedúci** zastáva názor, že toto posúdenie je oprávnený vykonať iba on a sudkyňa Ch. K. preto mala najprv vec s príslušným odôvodnením postúpiť jemu, aby on následne mohol rozhodnúť o príslušnosti na účely nového pridelenia veci. Analogicky aj sudca I.H. po tom, ako vec dostal od sudkyne Ch. K., namiesto toho, aby sám rozhodoval o tom, či je oprávnený prejednávať vec bez súhlasu administratívneho vedúceho dotknutého súdu, mal túto vec priamo postúpiť ďalej administratívne vedúcemu na vykonanie tohto posúdenia.
- 14 Vnútroštátny súd však zdôrazňuje, že na základe vnútroštátneho práva nie je jasné, či pri posudzovaní príslušnosti sudcu prejednávať a rozhodovať vec má administratívny vedúci v konkrétnom aspekte – dodržanie zásady náhodného výberu – riadiacu právomoc voči sudcovi.

Krátke odôvodnenie podania návrhu na začatie prejudiciálneho konania

- 15 Vnútroštátny súd najprv poukazuje na to, že v konaní vo veci samej ide o určenie viny alebo nevinu osôb obvinených z účasti v organizovanej zločineckej skupine a z nezaplatenia dane z pridanej hodnoty. V prípade určenia viny sa vymeranie trestu musí riadiť Rámcovým rozhodnutím Rady 2008/841/SVV z 24. októbra 2008 o boji proti organizovanému zločinu a Rámcovým rozhodnutím Rady 2004/757/SVV z 25. októbra 2004, ktorým sa stanovujú minimálne ustanovenia o znakoch skutkových podstat trestných činov a trestov v oblasti nezákonného obchodu s drogami. Keďže v konaní vo veci samej sa uplatňuje sekundárne právo, sú uplatniteľné aj článok 19 ods. 1 druhý pododsek

ZEU a článok 47 Charty. Konanie vo veci samej musí viesť súd, ktorý je v zmysle práva Únie nezávislý.

- 16 Podľa názoru vnútroštátneho súdu pri tom ide v prvom rade o nezávislosť sudcu pri výkone jeho práva posúdiť vec pokiaľ ide o jeho vlastnú príslušnosť prejednávať vec (príslušnosť z hľadiska uplatnenia zásady náhodného výberu). Treba preto skúmať, či dochádza k ovplyvneniu tejto nezávislosti, keď toto posúdenie môže vykonať iba administratívny vedúci dotknutého súdu a keď stanovisko dotknutého senátu, podľa ktorého je na to príslušný sám, administratívny vedúci považuje za disciplinárne previnenie.
- 17 V tejto súvislosti vnútroštátny súd poukazuje na to, že podľa ponímania Súdneho dvora organizácia súdnictva síce je otázkou vnútroštátneho práva, avšak táto organizácia musí zabezpečiť nezávislosť sudcov, aby sa zaručila ochrana právneho štátu ako hodnoty mimoriadneho významu. To platí aj pre podobu predpisov o vedení disciplinárneho konania proti sudcom.
- 18 Vnútroštátny súd poukazuje na to, že Súdny dvor vychádza z toho, že nezávislosť sudcu ako taká sa uplatňuje voči zákonodarnej a výkonnej moci. V tomto prípade však otázka nezávislosti sudcu vzniká vzhľadom na vzťah k administratívne vedúcemu, a to len v jednom aspekte, konkrétne v aspekte posúdenia riadneho uplatňovania zásady náhodného výberu, ktorý už administratívny vedúci vykonal.
- 19 Treba však poukázať na to, že úlohou administratívneho vedúceho je vytvoriť potrebné predpoklady výkonu súdnictva, avšak výkon súdnictva v dotknutej veci sám nevykonáva. Preto predseda dotknutého súdu v rámci súdneho systému pri výkone svojich oprávnení pridelovať veci vykonáva len vykonávacie a nie súdne oprávnenia. Tieto oprávnenia sú jasne rozhraničené: Justičné oprávnenia vykonáva sudca (vo vzťahu k ním prejednáwanej veci) a exekutívne oprávnenia vykonáva administratívny vedúci (vo vzťahu k súdu, ktorý vedie).
- 20 Nad rámec toho je podľa judikatúry Súdneho dvora jedným z prvkov nezávislosti súdu jeho neovplyvniteľnosť vo vzťahu k vonkajším faktorom. Táto otázka vzniká v konaní vo veci samej v tom smere, že vonkajší faktor – administratívny vedúci – trvá na tom, že len on môže podľa zásady náhodného výberu rozhodnúť, ktorý sudca má vec prejednať.
- 21 Súdny dvor ďalej poukazuje na to, že požiadavka nezávislosti predpokladá, že sudca vykonáva svoje funkcie v úplnej autonómii, bez toho, aby bol podriadený akémukoľvek orgánu a aby od akéhokoľvek orgánu dostával pokyny alebo príkazy, takže táto autonómia je týmto spôsobom chránená pred intervenciami alebo tlakom zvonku, ktoré by mohli ohrozovať nezávislosť rozsudku jeho členov a ovplyvňovať ich rozhodnutia.
- 22 V konaní vo veci samej administratívny vedúci odmietol tézu, že sudca má možnosť vykonať posúdenie v otázke svojej vlastnej príslušnosti, keďže zastáva názor, že on má v tejto otázke monopol a že jeho rozhodnutie je pre sudcu záväzné. Podľa názoru vnútroštátneho súdu pri tom ide o formu vonkajšieho tlaku,

ak ide o otázku súvisiacu s uplatňovaním nejakej zásady výkonu súdnictva. Administratívny vedúci je však vo vzťahu k tomuto výkonu súdnictva externou osobou.

- 23 Podľa názoru vnútroštátneho súdu treba judikatúru Súdneho dvora uplatňovanú na prejednávajúcu vec chápať v tom zmysle, že požiadavka sudcovskej nezávislosti sa uplatňuje od okamihu, keď bol sudca určený prejednať a rozhodnúť konkrétnu vec. Od tohto momentu sa jeho nezávislosť stáva hodnotou, od tohto momentu nesmie byť vystavený tlaku, keď ide o rozhodnutia, ktoré prijíma pri prejednávaní a rozhodovaní tejto veci. To platí aj o rozhodnutiach, ktoré sa týkajú jeho vlastnej príslušnosti.
- 24 V konaní vo veci samej bola sudkyňa Ch.K. pôvodne administratívnym vedúcim riadne poverená viesť konanie vo veci samej. S ponímaním, že je naďalej pod jeho kontrolou bez toho, aby bola spôsobilá sama rozhodnúť otázku svojej príslušnosti prejednať a rozhodnúť vec podľa zásady náhodného pridelovania, ale ho namiesto toho musela prosiť o nové pridelenie veci, sa nemožno stotožniť. Pretože keď sa uznáva právo sudkyne Ch.K. autonómne posúdiť svoju príslušnosť prejednať vec, znamená to aj uznanie jej práva samostatne postúpiť vec sudcovi I.H., pokiaľ bola tej mienky, že vec má prejednať on. Z toho vyplýva nutnosť uznať právo sudcu I.H. po prijatí veci sám posúdiť, či je podľa zásady náhodného výberu príslušný prejednať vec, vrátane práva rozhodnúť o vypočutí účastníkov konania pred tým, ako dôjde k záveru, a to bez toho, aby toto rozhodnutie prenechal administratívnemu vedúcemu.
- 25 Naproti tomu ak by sme sa pripojili k ponímaniu administratívneho vedúceho, viedlo by to k tomu, že sudca, ktorý má určitú vec prejednať a rozhodnúť, by bol úplne závislý od vôle administratívneho vedúceho, pokiaľ ide o určitý aspekt jeho vlastnej príslušnosti prejednať a rozhodnúť vec, bez toho, aby takéto posúdenie mohol vykonať sám. To má podľa názoru vnútroštátneho súdu vo výsledku za následok súd, ktorý je – práve v tomto ohľade (posúdenie svojej príslušnosti prejednať a rozhodnúť vec s ohľadom na zásadu náhodného výberu) – závislý od administratívneho vedúceho.
- 26 Vnútroštátny súd ďalej skúma, či disciplinárne konanie vedené proti sudcovi I.H. nespochybňuje dôveru verejnosti vo fungovanie a nezávislosť súdnictva. V tejto súvislosti treba poukázať na to, že podľa ponímania Súdneho dvora disciplinárne konanie proti sudcovi nesmie byť prostriedkom kontroly obsahu ním prijatého súdneho rozhodnutia a že právna úprava disciplinárnej zodpovednosti musí byť vyformovaná tak, aby sa zabránilo tomu, že sudca bude vystavený riziku disciplinárnej zodpovednosti výlučne na základe svojho rozhodnutia.
- 27 Podľa ponímania vnútroštátneho súdu v konaní vo veci samej tieto predpoklady nie sú naplnené, pokiaľ sa disciplinárne konania voči sudkyňi Ch.K. a sudcovi I.H. týkajú obsahu nimi prijatých súdnych rozhodnutí, ktoré majú písomnú formu. Skutočným účelom týchto disciplinárnych konaní je vytknúť im, že tento obsah nebol taký, aký by mal byť podľa názoru administratívneho vedúceho. Vo vzťahu

k disciplinárnemu konaniu, ktoré sa týka obsahu súdneho rozhodnutia, Súdny dvor rozhodol, že disciplinárna zodpovednosť môže vzniknúť len v „celkom výnimočných prípadoch“. Pri tom ide o „vážne a úplne neospravedlniteľné správanie sudcov, ktoré by spočívalo napríklad v porušovaní – úmyselnom, na základe zlého úmyslu či obzvlášť závažnej a hrubej nedbanlivosti – pravidiel vnútroštátneho práva a práva Únie, ktorých dodržiavanie majú zabezpečiť, alebo vo svojvôli či v odopretí spravodlivosti“.

- 28 Vnútroštátny súd prichádza k záveru, že rozhodnutie sudkyne a sudcu posúdiť svoju vlastnú príslušnosť prejednať vec, ktorá je predmetom konania vo veci samej, nemožno považovať za takéto mimoriadne závažné porušenie zákona. Ide o sporný výkon právomoci. Sudkyňa a sudca zastávali názor, že určité oprávnenie (posúdenie vlastnej príslušnosti z hľadiska zachovávanía zásady náhodného výberu) môže vykonávať len sudca, nie však administratívny vedúci. Naproti tomu ten nielenže zastával názor, že toto oprávnenie má len on, ale aj že sudkyňa a sudca sa dopustili disciplinárneho previnenia, pretože spochybnili jeho oprávnenie. Okrem toho sa poukazuje na to, že sudkyňa a sudca svoje súdne rozhodnutia dotknuté v tejto súvislosti riadne odôvodnili. Administratívny vedúci sa však touto okolnosťou nezaoberal a neskúmal, či nešlo len o chybu pri uplatňovaní práva. Oveľa viac využíva disciplinárne konanie na to, aby chránil svoj monopol v otázke riadneho uplatňovania zásady náhodného pridelenia.
- 29 Vnútroštátny súd napokon zdôrazňuje, že požiadavka nezávislosti sudcov nie je samoučelná, ale slúži právu účastníkov konania na obhajobu, ktorého zjavnou formou je právo byť vypočutý. Konanie sudcu I.H., ktoré založilo jeho disciplinárnu zodpovednosť, malo za cieľ dať účastníkom konania príležitosť vyjadriť sa k tomu, či bola zachovaná zásada náhodného výberu – pri prvotnom pridelení administratívnym vedúcim a pri postúpení veci zo strany sudkyne Ch.K sudcovi I.H. Tento postup totiž v skutočnosti poskytol účastníkom konania účinnú obranu pri rozhodovaní tejto otázky, keďže boli zohľadnené ich názory. Naproti tomu, ak by táto otázka bola prenechaná rozhodovaniu administratívneho vedúceho administratívnym postupom, administratívny vedúci by toto rozhodnutie prijal podľa svojho osobného posúdenia a bez vypočutia účastníkov konania.
- 30 Sumárne treba podľa názoru vnútroštátneho súdu v prejednávanej veci skúmať, či je zaručená zásada sudcovskej nezávislosti ako prejav právneho štátu. Podľa ponímania tohto súdu možno životaschopnosť práv, ktoré občania odvodzujú z práva Únie, zaručiť len vtedy, keď sú chránené nezávislým súdom. A táto nezávislosť by mala vzniknúť pridelením veci. Od tohto okamihu musí sudca prevziať plnú zodpovednosť za svoje rozhodnutie. Jeho chyby musia napraviť účastníci konania prostredníctvom konania o opravných prostriedkoch alebo vyššie inštancie – z úradnej povinnosti. Ak administratívny vedúci po pridelení veci môže nad touto vecou vykonávať kontrolu, aj keď len v jednom aspekte (v tomto prípade dodržiavanie zásady náhodného výberu), nemožno vychádzať z toho, že súd je úplne nezávislý.